

Nr 267.

Av herr **Olsson** i See, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder mot spridning av tuberkelsmitta genom försäljning av tuberkulinundersökta djur.

Mycket göres i våra dagar för att hindra sjukdomars spridande, och åtgärder vidtagas för att hämma deras framfart även bland husdjuren. I årets statsverksproposition punkt 30 föreslås ett anslag av 100,000 kronor för år 1915 att användas till förekommande och hämmande av tuberkelsjukdomar hos nötkreatur och vilket användes till kostnadsfria tuberkulinundersökningar av ladugårdsbesättningar. Sedan detta är gjort, borde också åtgärder vidtagas, så att ej dylika ladugårdsbesättningar, som vid undersökningen befunnits tuberkelsjuka, genom försäljning åt olika håll spridde smittan vidare, så att man i stället för en smittad besättning får flere nedsmittade; bland annat kunde det åtminstone till stor del förhindras en sådan smittspridning genom att undersökta djur på lämpligt sätt åsattes ett tydligt märke, och då vare det vars och ens sak att taga sig till vara för att köpa dylika djur. Som det nu är, så kan en djurägare, som ej tar det så noga med, om andra bli lurade, lätt avyttra dylika djur bland allmänheten, som ej på något sätt kan skydda sig mot dylika affärer. När staten årligen offerar vad den gör på detta område, så borde också åtgärder vidtagas, så att det bästa möjliga resultat vunnes, och att de, som på ena eller andra sättet bidroge till smittans spridande, som ovan nämts, också vore ansvarskyldiga därför.

På grund av vad sålunda anförts, hemställes,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda på vad sätt tuberkelsmittans spridande genom försäljning av tuberkulinundersökta djur måtte förhindras samt vidtaga de åtgärder, som därav kunna föranledas.

Stockholm den 5 februari 1914.

Ol. Olsson i See.
